

Arad, 1897. október 27. – Budapest 1981. december 2.

Értelmiségi családban született, apja árvaszéki elnök volt Aradon. Aradon érettségizett, majd a budapesti tudományegyetemen jog- és államtudományi doktorátust szerzett. Ügyvédi és bírói vizsgája után ügyvédi gyakorlatot folytatott a fővárosban. 1934-ben belépett a Független Kisgazdapártba. A második világháború után az FKGP Budapest IV. kerületi szervezete jogsegélyszolgálatának a vezetője lett, majd 1945. szeptember 4-én megbízták a IV. kerületi szervezet alelnöki teendőivel. 1945–1946-ban a kerületi nemzeti bizottság tagja, egy ideig elnöke. Tagja volt a párt fővárosi intézőbizottságának és 1947-ig az ügyvédcsoporthoz. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. szeptember 7-én bekerült az FKGP Országos Intézőbizottságába. 1946-1947-ben részt vett a miniszterelnök mellett működő Jogi Reformbizottság munkájában. A Budapesti Ügyvédi Kamara választmányi tagja. 1947. március 10-én a pártvezetőséggel való ellentétei miatt – hogy megelőzze a kizárását – négy társával együtt kilépett a kisgazdapártból. Pfeiffer Zoltán oldalán részt vett az ellenzéki Magyar Függetlenségi Párt megalakításában, annak Pest és Bács megyei listáján 1947. augusztus 31-én ismét beválasztották a parlamentbe. Az MFP mandátumainak 1947. november 20-i törvénytelen megsemmisítése után felhagyott a politizálással, visszatért az ügyvédi tevékenységhez. Később a kislángi Béke Mezőgazdasági Termelőszövetkezet jogtanácsosa lett, 1970-ben onnan ment nyugdíjba.